

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
OOST-VLAANDEREN
AFDELING DENDERMONDE
VAN 12 APRIL 2021**

D13M kamer

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDE

F. J. C. R., geboren te Sint-Niklaas op (...), ingeschreven te (...),
van Belgische nationaliteit, RRN: (...)

Ter terechtzitting van 01 maart 2021 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. P. Mortier, advocaat te Sint-Niklaas

1. TENLASTELEGGINGEN

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A bedreigingen door gebaren of zinnebeelden met aanslagen op personen of eigendommen waarop criminele straffen zijn gesteld
door gebaren of zinnebeelden niet nader genoemde "moslims" te hebben bedreigd met een aanslag op personen of eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is, zijnde door op Facebook een foto van zichzelf met munitie in de hand, de aanslag in Nieuw-Zeeland op een moskee te hebben verheerlijkt in combinatie met de vermeldingen "#anti moslim" en "ik weet dat ik later iets goed ga doen".
(art. 329 Sw)

Te Sint-Gillis-Waas en elders in het Rijk in de periode van 1 november 2019 tot en met 19 november 2019, op een niet nader bepaalde datum

B misbruik elektronische communicatiedienst of -netwerk - overlast - schade - toestel
Bij inbreuk op artikel 145 § 3 bis van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, hetzij een elektronische communicatiedienst of -netwerk of ander elektronisch communicatiemiddel gebruikt te hebben om overlast te veroorzaken aan

zijn correspondent of schade te berokkenen hetzij een toestel te hebben opgesteld dat bestemd is om voorgaande inbreuk te begaan.
(artikel 145 § 3bis van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, gewijzigd bij de wet van 25 april 2007)

Te Sint-Gillis-Waas en elders in het Rijk in de periode van 1 november 2019 tot en met 19 november 2019, op een niet nader bepaalde datum

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 1 maart 2021.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

1.

Op 19 november 2019 kreeg de politie verschillende meldingen van een verontrustend facebookbericht op een facebookpagina van "PowNed". Dit betreft een nieuwskanaal waar een item werd gewijd aan de blauwe moskee in Rotterdam.

Beklaagde had als reactie gepost: "Hebben jullie de aanslag in Nieuw-Zeeland al eens gezien vond het heel prettig om naar te kijken #anti moslim". Daarbij nog twee foto's, namelijk één van zichzelf in een zetel en één van zichzelf met drie kogels in de hand. Hij had dan nog gereageerd met: "ik weet dat ik later iets goeds ga doen".

De foto stemde overeen met de profielfoto van beklagde op zijn facebookprofiel. Beklaagde was niet ANG gekend en werkzaam bij V. in Sint-Gillis-Waas.

De zaakvoerder van V. werd gecontacteerd door de politie. Hij was al op de hoogte van het Facebookbericht. Er waren hierover reeds berichten binnengekomen op zijn bedrijf. Hij had de ouders van beklagde verwittigd en zij waren naar het bedrijf gekomen om zich te verontschuldigen. Beklaagde zou een zeer goede werkracht zijn maar een licht autistisch trekje hebben waardoor hij de dingen minder goed zou kunnen vatten. Hij was echter nooit agressief.

Op 20 november 2019 kwam beklagde aan op het bedrijf en werd hij door de politie overgebracht voor verhoor naar zijn eigen woning.

De ouders van beklagde waren ook aanwezig in de woning. Ze verklaarden dat beklagde thuis nooit voor problemen zorgde. Hij had wel een racistisch trekje door negatieve ervaringen in het verleden met allochtonen.

Bij de huiszoeking werden in de woning geen zaken aangetroffen die wezen op extreme of racistische sympathieën. Op de kamer van beklagde werden zes gebruikte patronen aangetroffen. Dit bleken souvenirs te zijn. De gsm Samsung van beklagde werd in beslag genomen.

Bij het verhoor kon de politie vaststellen dat beklagde schijnbaar de gevolgen van zijn daden niet beseft. Hij verklaarde onomwonden dat hij een probleem heeft met vreemdelingen maar nooit enige fysieke daad zou stellen om zijn ideeën kracht bij te zetten. Hij verklaarde te beseffen dat wat hij gepost had niet kon.

Hij had het bericht op PowNed niet bewust opgezocht maar kwam het toevallig tegen. Toen hij het zag besloot hij hierbij een opmerking te posten. Hij had in het verleden al wel een en ander meegemaakt met

vreemdelingen. Hij wist niet welk ras, het ging om getinte mensen, voor hem is dit allemaal hetzelfde. Hij werd ook door hen gepest. Jaren geleden werd ook zijn opa ineen geklopt door vreemdelingen. Door al deze dingen had hij een probleem met vreemdelingen.

Hij had bij het bericht gezet dat het een goede daad was en dat hij ze zou terugpakken. Hij had dit bericht impulsief gezet. Hij meende dat niet. In het gezicht zou hij dat nooit zeggen. Hij besepte dat hij mensen had gekwetst. De foto betrof een oude foto van in leper toen hij daar een week zat met zijn familie. Hij had daar patronen gekocht als souvenir. Hij vond dat een mooie foto. Hij had de foto niet met een bepaalde bedoeling gepost. Hij had het uit een soort opwelling gedaan uit frustratie vanuit zijn eerdere ervaringen met vreemdelingen. Hij zou zijn mening niet meer openbaar uiten.

Bij de uitlezing van de gsm van beklaagde werden aanwijzingen gevonden dat beklaagde erg geïnteresseerd was in extreem gedachtengoed (bv foto's van Hitler en hakenkruisen). Er waren ook communicaties waarbij beklaagde informeert naar de openingsuren van de moskee. Er waren opzoekingen naar de schietclub in (...). Beklaagde keek naar filmpjes van de aanslag in Christchurch en Enschede. Hij postte een afbeelding van een Kalasjnikov AK47.

De moeder van beklaagde verklaarde dat het moeilijk is om met haar zoon te spreken door zijn autisimestoornis.

Op 27 november 2019 werd beklaagde nogmaals verhoord. Hij verklaarde dat hij zijn werk door de feiten was kwijtgeraakt. Hij was tegen moslims. Hij had gezocht op de zoekterm "anti moslims" en dan had hij een foto gevonden van een anti islam pamflet met hakenkruis. Hij interesseerde zich in Hitler. Als Hitler gewonnen had, dan waren er geen moslims. Mensen met een allochtone afkomst zijn vuil van de straat. Hij zou graag eens gaan schieten bij de schietclub. Hij had filmpjes opgezocht over molotovcocktail moskee Enschede omdat hij op zoek wou gaan naar mogelijke acties zoals het gooien van een molotovcocktail naar een moskee. Hij wist niet of hij echt iets zou gedaan hebben naar een moskee, het was een mogelijkheid. Hij had enkel de openingsuren van de moskee gevraagd uit interesse. Hij was geen specifieke actie aan het opzetten.

Bij het onderzoek naar de Facebookberichten van beklaagde bleek opnieuw veel racisme en haat. Hij bleek ook op zoek naar een AK47.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens bedreigingen door gebaren of zinnebeelden met aanslagen op personen of eigendommen waarop criminele straffen zijn gesteld en het veroorzaken van overlast of schade via elektronische communicatie in de periode van 1 november 2019 tot en met 19 november 2019.

2.

Beklaagde vraagt de vrijspraak op grond van artikel 71 van het Strafwetboek, namelijk omdat beklaagde leed aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden zou tenietgedaan hebben op het tijdstip van de feiten.

Ondergeschikt vraagt beklaagde de vrijspraak omdat de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven niet aanwezig zijn.

De online uitingen zouden geen ernstige of duidelijk omliggende bedreiging omvatten. Ook de overlast via elektronisch communicatiemiddel zou niet bewezen zijn omdat het niet duidelijk is wie de correspondent is die overlast zou geleden hebben. De uitlatingen waren openbaar en niet gericht naar specifieke individuen.

3.

Artikel 71 Strafwetboek bepaalt: "Er is geen misdrijf wanneer de beschuldigde of de beklaagde op het tijdstip van de feiten leed aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden heeft tenietgedaan of wanneer hij gedwongen werd door een macht die hij niet heeft kunnen weerstaan".

Uit de parlementaire stukken blijkt dat niet iedere geestesgestoorde valt onder het toepassingsgebied van de schulditsluitingsgrond van artikel 71, die enkel van toepassing is op volledig niet-toerekeningsvatbare daders. Het gaat dus om een zeer beperkt toepassingsgebied, want volledige niet-toerekeningsvatbaarheid is uitzonderlijk. Een persoon die dus niet volledig "krankzinnig" (geestesgestoord) is, wordt niet vrijgesproken op basis van artikel 71.

De rechtbank neemt aan dat beklaagde autisme heeft, zware uitvallen heeft op het vlak van sociale wederkerigheid en cognitieve vaardigheden en beneden gemiddeld intelligent is. De rechtbank sluit zich aan bij de conclusie van de deskundige dat het oordeelsvermogen van beklaagde over zijn daden hierdoor werd aangetast, doch niet geheel werd tenietgedaan. Er is ook geen reden om aan te nemen dat zijn oordeelsvermogen ten tijde van de feiten volledig teniet werd gedaan en dit anderzijds nu niet meer het geval zou zijn. De rechtbank stelde vast ter zitting dat er een normaal gesprek mogelijk was met beklaagde. Beklaagde werkt en leeft ook in normale omstandigheden.

Uit niets blijkt dat beklaagde volledig geestesgestoord is. In die omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat de zwakzinnigheid en het autisme in hoofde van beklaagde zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden alsdan niet volledig heeft tenietgedaan, zodat beklaagde thans niet onder de schulditsluitingsgrond van artikel 71 Strafwetboek valt en derhalve bestraft kan worden.

4.

Voor de rechtbank is wel degelijk bewezen dat beklaagde bedreigingen met een aanslag op personen uitte door gebaren of zinnebeelden. Door de kogels te tonen in combinatie met de verheerlijking van een aanslag in een moskee en de woorden "ik weet dat ik later iets goed ga doen", wekte hij wel degelijk reële vrees voor een aanslag. Dit blijkt in elk geval uit de vele verontrustende meldingen die de politie ontving. De bedreigingen waren gericht naar moslims. Door het openbaar op internet plaatsen van de bedreigingen, konden moslims kennis nemen van de bedreigingen die tot hen werden gericht. De afwezigheid van het effectieve voornemen bij beklaagde om een dergelijke aanslag te plegen, neemt het misdrijf niet weg. Dat beklaagde achteraf verklaarde dat het een impulsieve post was, hij het niet meende en hij dit nooit zou doen is dan ook totaal irrelevant voor het bewezen zijn van het misdrijf. Bij moslims die kennis namen van de berichten en foto's van beklaagde kon wel degelijk ernstige vrees ontstaan en de bedreigingen verstoorden hierdoor de openbare veiligheid.

De schuld van beklaagde aan de feiten van de tenlastelegging A staat vast.

5.

Artikel 145 §3bis van de wet van 13 juni 2005 bestraft een persoon die een elektronisch communicatienetwerk of —dienst of andere elektronische communicatiemiddelen gebruikt om overlast te veroorzaken aan zijn correspondent of schade te berokkenen.

Artikel 145 §3bis van de wet van 13 juni 2005 vereist niet dat het gebruik van het telecommunicatiemiddel een belagend of repetitief karakter heeft, noch dat de rust van de correspondent van de persoon daadwerkelijk wordt verstoord.

Met het bezorgen van schade wordt bedoeld het toebrengen van materiële schade aan de communicatiemiddelen zelf. Uit niets blijkt dat beklaagde de bedoeling had om materiële schade te berokkenen aan de communicatiemiddelen zelf. De communicatiemiddelen raakten ook niet beschadigd.

Uit niets blijkt ook dat beklaagde de bedoeling had om overlast te bezorgen aan zijn correspondent(en). Gelet op de openbaarheid van zijn post, wist hij ook niet exact wie zijn correspondenten zouden zijn. Het bedrieglijk opzet is niet bewezen.

De schuld van beklaagde aan de feiten van tenlastelegging B is niet bewezen.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank stelt vast dat de feiten onder de tenlastelegging A zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet in de vervolgde periode, zodat de rechtbank overeenkomstig artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, slechts één straf zal opleggen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2

Beklaagde bedreigde moslims met het plegen van een aanslag op hun persoon op een openbare website. Het uiten van dergelijke bedreigingen en het hiermee zaaien van haat, onrust en verdeeldheid is totaal onaanvaardbaar en past niet in een geciviliseerde maatschappij.

3

Beklaagde is 20 jaar oud en heeft nog een blanco strafregister. Hij woont nog thuis bij zijn ouders en jongere broer. Hij werkt in de bouwsector. Zijn geestestoestand werd onderzocht door deskundige Jan Varé op 10 augustus 2020.

De deskundige stelt dat het voor beklaagde niet mogelijk lijkt om de impact te zien van zijn uitspraken en daden op de meer uitgebreide maatschappij. Hij heeft autisme en er was tijdens het onderzoek een zware uitval merkbaar op het vlak van sociale wederkerigheid en cognitieve vaardigheden en beklaagde is beneden gemiddeld intelligent (IQ van 66: mentale handicap). De deskundige besloot dat beklaagde leed en leidt aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen ernstig heeft aangetast en er duidelijk een oorzakelijk verband is tussen de immense pervasieve problemen en de feiten. Curatieve interventies in de ene zin van het woord zijn niet mogelijk bij beklaagde. De deskundige achtte een thuisbegeleiding om beklaagde en zijn familie te coachen aangewezen om recidive te vermijden.

De rechtbank is van oordeel dat beklaagde door het ontslag bij zijn werkgever, het doorlopen van het strafonderzoek met verhoren, huiszoeking, uitlezen van de gsm en de procedure voor deze rechtbank enerzijds reeds voldoende gestraft werd en anderzijds reeds duidelijk gewezen werd op de ontoelaatbaarheid van zijn handelen. Beklaagde is nog jong en heeft verschillende beperkingen waardoor het voor hem nog moeilijker is dan voor andere jongeren om verstandig om te gaan met het internet en de impact van berichten te kunnen inschatten.

Gelet op deze omstandigheden en het nog blanco strafregister van beklaagde, gaat de rechtbank in op de ondergeschikte vraag van beklaagde om hem de gunst van de opschorting te verlenen. De rechtbank bepaalt de proeftermijn op vijf jaar. Beklaagde moet beseffen dat dit een grote gunst is en dat er alsnog een straf kan worden opgelegd indien hij binnen de proeftermijn nieuwe misdrijven zou plegen.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklaagde gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 191, 194, 195; Strafwetboek, art. 2, 42, 43, 66;
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew. W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting).

UITSPRAAK

De rechtbank beslist OP TEGENSPRAAK ten aanzien van F. R.,

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- spreekt beklaagde VRIJ voor de feiten van de tenlastelegging B;
- verklaart beklaagde SCHULDIG aan de feiten van de tenlastelegging A;
- gelast de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling van beklaagde gedurende een proeftermijn van 5 jaar.

Bijdrage - vergoeding - kosten

De rechtbank:

- legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 50,00 euro overeenkomstig artikel 91, 2' lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van 20,00 euro;
- veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van 29,34 euro.

Overtuigingsstukken

De rechtbank:

- verklaart de stukken verbeurd die neergelegd zijn onder nummer 8977/2019 van de overtuigingsstukken (op grond van artikel 42 en 43 van het strafwetboek).
- beveelt de voeging aan het strafdossier van de stukken neergelegd onder het nummer 9152/2019 van de overtuigingsstukken.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op TWAALF APRIL TWEEDUIZEND EENENTWINTIG door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

A. Christiaens, rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van I. Veirman, substituut-procureur des Konings
Met bijstand van griffier G. De Visscher